

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 6Sžk/15/2021
Identifikačné číslo spisu: 6019200630
Dátum vydania rozhodnutia: 31. marca 2022
Meno a priezvisko: JUDr. Petra Príbelská
Funkcia: predsedníčka senátu
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2022:6019200630.1

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako súd kasačný v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Petry Príbelskej, PhD. a členov senátu JUDr. Anity Filovej a JUDr. Juraja Vališa, LL.M. (spravodajca), v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): P. A., nar. XX. H. XXXX, E.D. XX, E. - K., právne zastúpený: Mgr. et Mgr. Lívia Šouc Kost'ová, advokátka, Pod Donátom 5, Žiar nad Hronom, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná 63, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 502440/2019 zo dňa 12. septembra 2019, v konaní o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 24S/246/2019-131 z 30. septembra 2020, takto

r o z h o d o l :

Kasačná sťažnosť sa z a m i e t a .

Účastníkom konania sa právo na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

O d ô v o d n e n i e

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej aj len „krajský súd“) podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej aj len „SSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného č. 502440/2019 zo dňa 12. septembra 2019 (ďalej aj len „napadnuté rozhodnutie“) a rozhodnutia riaditeľa Colného úradu Banská Bystrica (ďalej aj len „prvostupňový orgán“) č. 328269/2019 z 1. júla 2019 (ďalej aj len „prvostupňové rozhodnutie“). Napadnutým rozhodnutím žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil prvostupňové rozhodnutie, ktorým prvostupňový orgán vo veci ustanovenia ozbrojeného príslušníka finančnej správy do funkcie prvou výrokovou vetou rozhodol podľa § 322 ods. 2, prvá veta zákona č. 35/2019 Z.z. o finančnej správe a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj len „zákon č. 35/2019 Z.z.“) a § 322 ods. 3, prvá veta zákona č. 35/2019 Z.z. k 1. júlu 2019 o ustanovení žalobcu ako ozbrojeného príslušníka finančnej správy zaradeného v stálej štátnej službe do funkcie - kontrolór SPD v 2. platovej triede, začlenennej do PCÚ Banská Bystrica, úsek správy spotrebných daní v orgáne finančnej správy - Colný úrad Banská Bystrica, ktorá je spojená s pridelením strelnej zbrane a menovaného zaradil na orgán finančnej správy - Colný úrad Banská Bystrica s miestom výkonu štátnej služby Banská Bystrica. Druhou výrokovou vetou určil žalobcovi dĺžku základného času služby v týždni 40 hodín a treťou

výrokovou vetou podľa § 323 ods. 8 v spojení s § 159 zákona č. 35/2019 Z.z. k 1. júla 2019 žalobcovi určil služobný plat, pričom uviedol výšku jednotlivých zložiek služobného platu a služobný plat spolu.

2. Voči napadnutému rozhodnutiu podal žalobca správnu žalobu a po jej posúdení krajský súd s poukazom na bod VI žaloby a dispozičnú zásadu konštatoval, že žalobca uplatnil dôvody nezákonnosti napadnutého rozhodnutia len všeobecne a bez ich konkretizácie na preskúmaný prípad podľa obsahu správneho spisu.

3. K námietke, že zaradenie príslušníka finančnej správy do konkrétnej platovej triedy musí byť v súlade s charakteristikou platových tried krajský súd uviedol, že z § 74 zákona č. 35/2019 Z.z. je zrejmé, že počet miest na jednotlivých orgánoch finančnej správy zaradených do platových tried určuje prezident finančnej správy vnútorným predpisom, ktorý vydáva na základe systemizácie, pričom vychádza zo systemizácie v štátnej službe schválenej na daný rozpočtový rok a ministrom určeného počtu miest príslušníkov finančnej správy zaradených do platových tried a na obdobie od 1. júla 2019 do 31. decembra 2019 bol oprávnený robiť úpravy v systemizácii minister a to na základe § 317 ods. 2 zákona č. 35/2019 Z.z. Krajský súd ďalej uviedol, že predmetom vnútorného predpisu je tak len počet miest a platové triedy pre tieto miesta, pričom takto určené miesto v platovej triede sa na účely zákona rozumie funkciou. K tomu krajský súd poukázal na to, že príslušník finančnej správy sa tak zaraďuje do funkcie na miesto s určenou platovou triedou, pre ktorú je určená náplň činnosti zodpovedajúca charakteristike činnosti uvedenej v prílohe č. 3 zákona č. 35/2019 Z.z. pre danú platovú triedu. Teda nejde o ľubovoľnú náplň činnosti, ale náplň činnosti určenú pre danú funkciu, čo je v zmysle cit. zákona miesto určené v platovej triede. V nadväznosti na uvedené sa krajský súd nestotožnil s námietkou žalobcu, že vnútorný predpis má obsahovať akýsi rozbor činností určený pre dané miesto a ich odstupňovanie, resp. určenie, ktorá zo služobných z činností na danom mieste je najnáročnejšia. Krajský súd uviedol, že naopak, pre funkciu v danej platovej triede možno určiť náplň služobných činností len takú, ktorá zodpovedá charakteristike danej platovej triedy uvedenej v prílohe č. 3 zákona č. 35/2019 Z.z.

4. Krajský súd s poukazom na § 322 zákona č. 35/2019 Z.z. a obsah administratívneho spisu konštatoval, že žalovaný vec správne právne posúdil, keď žalobcu ustanovil do funkcie s náplňou služobných činností, ktoré zodpovedajú činnostiam vykonávaným do 30. júna 2019 v platovej triede, ktorej charakteristike uvedenej v prílohe č. 3 cit. zákona zodpovedá náplni činností danej funkcie.

5. K námietke, že zákon bol naplnený len formálne, krajský súd uviedol, že žalobca uvedené nepodložil konkrétnym skutkovým tvrdením, netvrdil, že v náplni činnosti nie sú uvedené všetky podstatné činnosti, ktoré vykonával ako colník do 30. júna 2019 a ani to, že sú tam zaradené činnosti, ktoré podľa charakteristiky platových tried uvedené v prílohe č. 3 zákona č. 35/2019 Z.z. zodpovedajú vyššej ako 2. platovej triede. Bez takýchto (prípadne aj iných) skutočností je tvrdenie o účelovosti určenia rozsahu a obsahu činnosti pridelených funkcií, do ktorej bol žalobca ustanovený, len vyjadrením nesúhlasu s napadnutým rozhodnutím, čo samé o sebe nestačí na to, aby krajský súd dospel k záveru o nezákonnosti napadnutého rozhodnutia.

6. Krajský súd uviedol, že z § 322 ods. 2 a 3 zákona č. 35/2019 Z.z. žalobcovi vzniklo právo na to, aby bol zaradený do takej funkcie, ktorá bude na tom istom orgáne štátnej správy a na tom istom mieste výkonu štátnej služby, čo bolo naplnené a zároveň, že bude ustanovený do takej funkcie, ktorej opis činností sa buď bude úplne zhodovať alebo bude podobný opisu činnosti funkcie, do ktorej bol ustanovený podľa predpisov účinných do 30. júna 2019. Krajský súd sa stotožnil so žalovaným, že zaradiť bolo možné príslušníkov finančnej správy len do takých funkcií, ktoré boli vytvorené a voľné, pričom zaradenie do platových tried je súčasťou predpisu, ktorým sú určené funkčné miesta s platovými triedami a preto ani poukaz na zaradenie kolegov do iných funkcií nemá právny význam. Krajský súd ďalej uviedol, že podstatné pre posúdenie, či žalobca bol ustanovený do funkcie v súlade s § 322 ods. 3 zákona č. 35/2019 Z.z., bolo posúdenie troch rozhodných skutočností a to, či žalobca bol zaradený do takej funkcie na tom istom orgáne, na akom pracoval ako colník do 30. júna 2019 a v tom istom mieste, ktoré obidve skutočnosti naplnené boli a treťou rozhodnou skutočnosťou bolo, či žalobca bol zaradený do takej funkcie, ktorej opis činností zodpovedá činnostiam, ktoré vykonával ako

colník, čo taktiež nebolo sporné. K tomu krajský súd konštatoval, že nesúhlas žalobcu s tým, že funkcia, do ktorej bol zaradený, bola určená ako miesto v 2. platovej triede, nestačí na to, aby mohol konštatovať nezákonnosť napadnutého rozhodnutia.

7. Krajský súd poukázal na to, že zákon č. 35/2019 Z.z. upravuje len 7 platových tried, na rozdiel od zrušeného predchádzajúceho zákona č. 200/1998 Z.z. o štátnej službe colníkov a o zmene a doplnení niektorých ďalších zákonov (ďalej aj len „zákon č. 200/1998 Z.z.“), ktorý upravoval 9 platových tried, a podľa ktorého § 80 ods. 1 a 4 bol žalobca zaradený do funkcie v 4. platovej triede. K tomu ďalej uviedol, že skutočnosť, že žalobca do 30. júna 2019 vykonával funkciu, pre ktorú bol určený plat v 4. platovej triede podľa zrušeného predchádzajúceho zákona č. 200/1998 Z.z., nemohla založiť pre žalobcu dôvod na to, aby pri prechode do funkcie príslušníka finančnej správy bol zaradený do funkcie spojenej so 4. platovou triedou, alebo ako tvrdí v žalobe s 3. platovou triedou. K tvrdeniu žalobcu, že skutočne vykonávané služobné činnosti nekorešponujú s činnosťami podľa ich charakteristík zaradených do 2. a 3. platovej triedy krajský súd uviedol, že skutočnosť, či žalobcovi nadriadený potom, ako bol zaradený do funkcie v 2. platovej triede priraduje prácu inak, ako má v popise činností pre funkciu, do ktorej bol zaradený, nebola ani nemohla byť predmetom tohto súdneho prieskumu a preto uvedené nemohlo mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

8. K tvrdeniu, že postup žalovaného resp. nadriadeného sa odlišoval od postupu v prípade porovnateľných príslušníkov finančnej správy, krajský súd uviedol, že všetci colníci boli zaradení do funkcie príslušníka finančnej správy rozhodnutiami nadriadeného o ustanovení do funkcie podľa prechodných ustanovení zákona č. 35/2019 Z.z., a teda v rovnakom čase a preto odvolávanie sa na legitímne očakávanie na základe predchádzajúcej rozhodovacej praxe žalovaného, neboli na mieste. V nadväznosti na uvedené krajský súd ďalej konštatoval, že žalobca vychádza z toho, že na jednom organizačnom útvare vykonávajú všetci príslušníci finančnej správy druhovo určené činnosti identické zložitou a napriek tomu sú zaradení do rozdielnych platových tried, čo však podľa krajského súdu nie je otázkou správnosti zaradenia do príslušnej funkcie, ale otázkou správnosti pridelovania služobných úloh, a to aj za predpokladu, že by išlo o tvrdenie, ktoré by bolo tak konkrétne, že by bolo možné overiť jeho pravdivosť navrhnutým dokazovaním. Krajský súd poukázal na to, že žalobca v žalobe ani netvrdil, že by existoval prípad konkrétneho príslušníka finančnej správy, ktorý s popisom činností colníka a následne príslušníka finančnej správy rovnakým ako u žalobcu, bol zaradený do funkcie v 3. platovej triede. Krajský súd ďalej k námietke žalobcu, v rámci ktorej poukazoval na výberové konania na obsadenie funkcie kontrolór v platovej triede 3 na daňových úradoch, uviedol, že v týchto vyhlásených výberových konaniach je uvedená hlavná náplň uvedená na prvom mieste a nie popis činností spojených s danou funkciou. Okrem toho ide, i keď pomenovaním, o obdobnú funkciu, avšak na inom orgáne finančnej správy s inou pôsobnosťou.

9. Krajský súd poukázal na to, že k funkcii je priradená platová trieda na základe interného predpisu, ktorý je vydaný na základe systemizácie. Rozhodnými skutočnosťami pre ustanovenie colníka do funkcie príslušníka finančnej správy v zmysle § 322 ods. 3 zákona č. 35/2019 Z.z. bola náplň činností žalobcu ako colníka pred 30. júna 2019 a zistenie, či funkcia, do ktorej sa zaradil od 1. júla 2019 má náplň činností zhodnú alebo podobnú. Krajský súd konštatoval, že tieto skutočnosti boli v konaní zisťované ako vyplýva z obsahu správneho spisu.

10. K námietke, že žalovaný napadnutým rozhodnutím nerespektoval § 75 zákona č. 35/2019 Z.z. pri zaraďovaní príslušníkov finančnej správy do jednotlivých platových tried v rámci systemizácie na PCÚ Banská Bystrica a tiež v súvislosti so zaraďovaním porovnateľných príslušníkov ku dňu 1. júla 2019 na daňových úradoch ako organizačných zložkách žalovaného a pri výberových konaniach od 1. júla 2019 krajský súd uviedol, že tieto námietky vychádzajú z ďalších všeobecných tvrdení, podľa ktorých sa so žalobcom zaobchádzalo menej priaznivo ako s porovnateľnými príslušníkmi finančnej správy na pobočkách colných a daňových úradov v oblasti odmeňovania a pri príležitostiach na funkčný postup, pričom sa tak stalo vykonanou systemizáciou a platovou diferenciaciou. Krajský súd sa v stotožnil s argumentáciou žalovaného ohľadom diskriminácie, že v prípade, ak sa žalobca domnieva, že je na pracovisku pri výkone štátnej služby zo strany nadriadených diskriminovaný, musí sa pre svoju ochranu obrátiť na civilný súd s antidiskriminačnou žalobou podľa príslušných ustanovení

civilného sporového poriadku. Krajský súd uviedol, že žalobca poukázal na zákon č. 365/2004 Z.z. o rovnakom zaobchádzaní v niektorých oblastiach a o ochrane pred diskrimináciou a o zmene a doplnení niektorých zákonov (antidiskriminačný zákon) (ďalej aj len „zákon č. 365/2004 Z.z.“), avšak bez toho, aby uviedol, že sa dovoľáva súdnej ochrany podľa tohto predpisu, pričom namietal nezákonnosť napadnutého rozhodnutia, pri vydaní ktorého žalovaný nerešpektoval § 75 zákona č. 35/2019 Z.z. Krajský súd zisťoval, či táto námietka bola dôvodná, avšak konštatoval, že aj táto námietka nebola uplatnená dostatočne konkrétne. Podľa prvej vety § 75 sa práva ustanovené príslušníkom finančnej správy zákonom č. 35/2019 Z.z. zaručujú rovnako. Žalobca v žalobe podľa krajského súdu neuviedol, ktoré konkrétne právo vyplývajúce príslušníkovi finančnej správy bolo žalobcovi odopreté, pričom zákon č. 35/2019 Z.z. neobsahuje žiadne ustanovenie, z ktorého by bolo možné vyvodiť právo na zaradenie do funkcie spojenej s 3. platovou triedou pri prechode colníka na príslušníka finančnej správy podľa § 322 a nasl. tohto predpisu.

11. K argumentácii, že pre zaradenie do platovej triedy je rozhodná zložitosť a náročnosť skutočne vykonávaných činností a že vykonanou systemizáciou s platovou diferenciáciou došlo k porušeniu zásady rovnakého zaobchádzania podľa § 75 ods. 1 zákona č. 35/2019 Z.z. krajský súd uviedol, že predmetom súdneho prieskumu nebola systemizácia na obdobie 2. polroka 2017, ktorá patrila do kompetencie ministra, tak ako to stanovil zákon č. 35/2019 Z.z. v § 317 ods. 2. Krajský súd uviedol, že ak zákon stanovil postup pri zaraďovaní colníkov do služby príslušníka finančnej správy, ktorý nepozná žiadne alternatívy, potom postup podľa zákona nemôže naplňať znaky diskriminačného konania a podstatným pre zaradenie colníka do služby príslušníka finančnej správy bol popis vykonávaných činností colníka a popis činností pre funkciu, do ktorej sa zaraďuje, ktorý je podobný činnostiam alebo rovnaký s činnosťami, ktoré patrili do náplne colníka do 30. júna 2019.

12. Ako nedôvodnú krajský súd vyhodnotil aj námietku, že napadnuté rozhodnutie trpí nezákonnosťou z dôvodu podstatného porušenia konania pred žalovaným, keď odvolanie žalobcu bolo prerokované v poradnej komisii, ktorá ale nebola zložená v súlade s § 276 zákona č. 35/2019 Z.z., pretože odborom nebola daná možnosť, aby do tejto komisie delegovali svojho zástupcu, pretože táto námietka podľa krajského súdu nemá oporu v aplikovanom právnom predpise ani v internom riadiacom akte č. 177/2019 z 30. júla 2019, ktorý predstavuje smernicu o zriadení a rokovaní osobitnej komisie prezidenta finančnej správy, poradnej komisie prezidenta finančnej správy a poradnej komisie generálneho riaditeľa sekcie, sekcia colná a generálneho riaditeľa sekcie, sekcia daňová, ktorý v oddieloch 2 stanovil, že poradná komisia sa zriadila za účelom prerokovania odvolaní účastníkov konania podaného proti rozhodnutiu nadriadeného s personálnou a disciplinárnou právomocou na Finančnom riaditeľstve SR a riaditeľa kriminálneho úradu finančnej správy vydanému v prvom stupni podľa § 294 ods. 1 zákona č. 35/2019 Z.z. K argumentácii žalobcu poukazom na znenie § 276 ods. 1 písm. c/ zákona č. 35/2019 Z.z., krajský súd uviedol, že cit. ustanovenie nič nehovorí o poradnej komisii na prejednanie odvolaní. Z textu zákona obsiahnutého v cit. ustanovení „súčinnosť nadriadených s odborovými orgánmi sa uskutočňuje najmä tým, že nadriadení umožnia príslušným odborovým orgánom navrhovať svojich členov do poradných orgánov zriaďovaných na prerokúvanie návrhov niektorých personálnych opatrení a na zásadné opatrenia v oblasti sociálneho zabezpečenia, liečebnej, kúpeľnej, rekreačnej a inej starostlivosti a hmotného zabezpečenia príslušníkov finančnej správy“, je podľa krajského súdu zrejmé, že zákonodarca v ňom vymedzil poradné orgány, do ktorých v rámci súčinnosti nadriadení odborovým orgánom umožňujú nominovať svojich zástupcov, pričom tieto poradné orgány v ňom boli vymedzené účelom a predmetom ich činnosti a v zásade ide o poradné orgány, ktoré si nadriadení zriaďujú ad hoc za účelom a predmetom uvedeným v tomto ustanovení. Potom je potrebné poskytnúť súčinnosť odborom a umožniť im nominovať do týchto orgánov svojich zástupcov. K tomu krajský súd uviedol, že nie je najmenšou pochybnosťou, že poradná komisia podľa § 294 ods. 2 zákona č. 35/2019 Z.z. má účel a predmet odlišný, vyplývajúci priamo z textu zákona, a to prerokovať odvolania proti prvostupňovým rozhodnutiam a teda nie sú jej predmetom návrhy personálnych opatrení a ani žiadne opatrenia v oblastiach sociálneho zabezpečenia, atď.

13. Žalobca ako sťažovateľ zastúpený advokátkou, podal voči napadnutému rozsudku krajského súdu včas kasačnú sťažnosť z dôvodu podľa § 440 ods. 1 f/, g/ a h/ SSP a navrhol, aby kasačný súd zrušil

napadnutý rozsudok krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Nesprávne právne posúdenie veci sťažovateľ odôvodňoval poukazom na § 74 a § 317 zákona č. 35/2019 Z.z. a ich vplyvom na zákonnosť napadnutého rozsudku. Uviedol, že na rozdiel od krajského súdu podľa jeho názoru v žalobe dostatočne popísal skutkový stav a dostatočne jasne a zrozumiteľne vysvetlil dôvody, pre ktoré napáda rozhodnutie žalovaného. Namietal, že napadnuté rozhodnutie žalovaného spĺňa hmotnoprávne a procesnoprávne podmienky stanovené zákonom č. 35/2019 Z.z. len v rovine formálnej a deklaračnej. Sťažovateľ sa domnieva, že zmysel a účel konania vo veciach služobného pomeru podľa cit. zákona má prísne formálny charakter a sleduje výlučne jediný cieľ, ktorým je zaistenie právnej aplikácie hmotného práva a predovšetkým skutočnosť, aby samotné rozhodnutie vo veci, ktorým sa zakladajú menia alebo zrušujú konkrétne práva a povinnosti príslušníka finančnej správy, bolo v súlade s hmotným právom. Namietal, že krajský súd nevykonal dokazovanie v tom smere, aby bol zistený skutočný stav veci, ale na základe nesprávneho právneho posúdenia § 74 zákona č. 35/2019 Z.z. si bez ďalšieho osvojil tvrdenia žalovaného. Ďalej namietal, že podľa § 317 ods. 2 cit. zákona systemizáciu na obdobie od 1. júla 2019 do 31. decembra 2019 síce určil minister, avšak na návrh žalovaného, ktorý bol žalovaným zaslaný vo forme listu označeného ako „Návrh systemizácie počtu príslušníkov finančnej správy k 1. júlu 2019“ č. 358128/2019 z 25. júna 2019. K tomu uviedol, že aj pri extenzívnom výklade cit. ustanovenie si len ťažko možno predstaviť, že minister zo svojej úradnej činnosti zisťuje personálne potreby a zložitosť a náročnosť vykonávaných činností na jednotlivých organizačných útvaroch finančnej správy. Ďalej uviedol, že zákon č. 35/2019 Z.z. bol vyhlásený dňa 15. februára 2019 a platný bol už k 5. decembru 2018 a žalovaný okrem toho, že sa na ňom spolupodieľal tak mohol a aj poznal v relevantnom čase t.j. ku dňu 1. júla 2019 vzdelanostnú štruktúru svojich zamestnancov, ako aj náročnosť a zložitosť nimi vykonávaných služobných úloh a tomu mohol prispôsobiť platové triedy pre jednotlivé funkčné miesta, ktoré predložil ministrovi na realizáciu.

14. Sťažovateľ namietal, že krajský súd nesprávne právne posúdil a nesprávne prezentoval výklad § 74 ods. 5 zákon č. 35/2019 Z.z., keďže podľa názoru sťažovateľa cit. ustanovenie zaväzuje prezidenta finančnej správy vydať vnútorný predpis, ktorý ustanoví počet funkčných miest príslušníkov finančnej správy zaradených do platových tried podľa charakteristík uvedených v prílohe č. 3 zákona č. 35/2019 Z.z. a to práve v nadväznosti na pôsobnosť a organizačnú štruktúru žalovaného. Podľa sťažovateľa by sa vydaním takého vnútorného predpisu predišlo predmetu sporu, pretože taký predpis by musel jasne zadefinovať konkrétne činnosti podľa organizačných poriadkov jednotlivých organizačných útvarov s odkazom na konkrétnu platovú triedu podľa charakteristík uvedených v prílohe č. 3 zákona č. 35/2019 Z.z., čím by sa jednoznačne predišlo rôznym výkladom dotknutých ustanovení zákona č. 35/2019 Z.z. a prípadným špekulatívnym praktikám pri obsadzovaní jednotlivých funkčných miest u žalovaného.

15. Sťažovateľ ďalej s poukazom na znenie § 322 ods. 2 a 3 zákona č. 35/2019 Z.z., znenie prílohy č. 3 cit. zákona a prílohy č. 1 zákona č. 200/1998 Z.z. namietal, že príslušník finančnej správy môže byť zaradený do príslušnej funkcie a platovej triedy len vtedy, ak sa jeho skutočne vykonávaná činnosť zhoduje s opisom činnosti príslušného funkčného miesta v súlade s organizačným poriadkom pre daný organizačný útvar, pričom žalovaný nevykonal podrobný rozbor činností a nezostavil ani poradie činností podľa ich náročnosti a zložitosti na jednotlivých organizačných útvaroch finančnej správy a ani hierarchicky zostavený zoznam nezverejnil v internom predpise. Sťažovateľ ďalej namietal, že opis jeho činností je súhrnom hierarchicky neusporiadaných služobných činností, ktoré žalovaný zostavil účelovo tak, aby formálne síce zodpovedali charakteristikám pre platovú triedu, do ktorej sťažovateľa zaradil, ale v skutočnosti týmto obchádza § 322 ods. 3 zákona č. 35/2019 Z.z. Keďže podľa sťažovateľa vykonáva obsahovo rovnaké služobné činnosti, ktoré predtým spĺňali kritériá pre 4. platovú triedu podľa pôvodného zákona č. 200/1998 Z.z., dôvodne očakával, že bude zaradený do 3. platovej triedy podľa zákona č. 35/2019 Z.z., ktorá svojou charakteristikou a obsahovou náplňou spĺňa kritériá pôvodnej 4. platovej triedy podľa pôvodného zákona č. 200/1998 Z.z. Poukázal na nález Ústavného súdu SR sp.zn. II. ÚS 185/2014 z 13. novembra 2014 a uviedol, že napadnuté rozhodnutie nezodpovedá požiadavkám kladeným na rozhodnutie podľa § 291 zákon č. 35/2019 Z.z., pretože žalovaný nespravil podrobný rozbor služobných činností. Sťažovateľ namietal, že charakteristika 4. platovej triedy podľa pôvodného zákona č. 200/1998 Z.z. nie je ani zďaleka totožná alebo príbuzná 2. platovej triede podľa zákona č. 35/2019 Z.z., pričom zásadný rozdiel platových tried je v tom, že

uvedená 4. platová trieda obsahovala agendu s rozhodovacou právomocou a so zodpovednosťou za rozhodnutia.

16. Ďalej sťažovateľ namietal legitimitu zloženia poradnej komisie, s ktorou malo byť jeho odvolanie prerokované. Poukázal na čl. 26 kolektívnej zmluvy v spojení s § 276 ods. 1 písm. a/ a c/ zákona č. 35/2019 Z.z. Podľa sťažovateľa v konaní vznikla potreba vyriešenia prejudiciálnej otázky, či čl. 26 kolektívnej zmluvy platnej na rok 2019 v spojení s § 276 ods. 1 písm. a/ a c/ zákona č. 35/2019 Z.z. zakladá legitímne právo účasti zástupcov odborových organizácií v poradných orgánoch prezidenta finančnej správy a iných tam uvedených nadriadených.

17. Sťažovateľ s poukazom na § 75 zákona č. 35/2019 Z.z. namietal, že pokiaľ ho krajský súd v súvislosti s namietanou diskrimináciou odkazoval na civilný súd, išlo by o duplicitnú žalobu. K tomu ďalej uviedol, že považuje zaradenie príslušníkov finančnej správy, ktorí spĺňajú rovnako kvalifikačné predpoklady všeobecného aj profesijného vzdelania na obsadzovanú funkciu a plnia pridelené služobného úlohy takmer identického charakteru do rôznych platových tried za porušenie zásady rovnakého zaobchádzania. Uviedol, že pokiaľ na príslušnom organizačnom útvere vykonávajú všetci porovnateľní príslušníci finančnej správy služobné činnosti rovnakej zložitosti, závažnosti, psychickej a fyzickej záťaže, tak žalovaný nemôže bez porušenia zásady rovnakého zaobchádzania, zaobchádzať menej priaznivo so sťažovateľom ako s ostatnými príslušníkmi finančnej správy vykonávajúcimi porovnateľné činnosti. V tejto súvislosti poukázal na vyhlásené výberové konania do funkcie kontrolór v 3. platovej triede na orgáne finančnej správy, ktorým bol daňový úrad. Namietal, že aj kontrolóri DPH na daňových úradoch aj kontrolóri SPD na colných úradoch postupujú podľa daňového poriadku a aj bez bližšieho skúmania opisu činnosti konkrétneho kontrolóra je zrejmé, že najzložitejšia činnosť, od ktorej závisí zaradenie do príslušnej platovej triedy, musí byť rovnaká. Podľa sťažovateľa žalovaný pri zaradovaní príslušníkov finančnej správy do platových tried v rámci systémových zmien a novej systemizácie platnej od 1. júla 2019 zaobchádzal so sťažovateľom menej priaznivo ako s porovnateľnými príslušníkmi finančnej správy na pobočkách colných a daňových úradov resp. príslušníkmi finančnej správy v prípravnej službe, prijatými po 1. júli 2019. Podľa sťažovateľa žalovaný v priebehu roka prerozdeľuje platové triedy medzi jednotlivými organizačnými útvarmi podľa vlastnej úvahy a potrieb a teda nič mu nebránilo voľnú 3. platovú triedu, na ktorej obsadenie vyhlásil výberové konanie presunúť na organizačný útvar, kde je zaradený sťažovateľ, ktorý spĺňa všetky zákonné požiadavky. Podľa názoru sťažovateľa popisáním skutkových okolností dostatočne preukázal, že došlo k diskriminácii, pričom súčasne poukázal taktiež na prenesené dôkazné bremeno vyplývajúce zo zákona č. 365/2004 Z.z., ktorý podľa jeho názoru krajský súd vôbec neaplikoval.

18. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti navrhol, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť zamietol ako nedôvodnú. Nestotožnil sa s namietaným nesprávnym posúdením § 74 a § 317 zákona č. 35/2019 Z.z. K námietke, že napadnuté rozhodnutie spĺňa hmotnoprávne a procesnoprávne požiadavky len v rovine formálnej a deklaračnej uviedol, že toto tvrdenie považuje za zmätočné a nezodpovedajúce skutočnému stavu. Podľa názoru žalovaného zo spisu vyplynulo, že napadnuté rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonom č. 35/2019 Z.z. a zároveň bol v konaní dodržaný zákonom stanovený procesný postup, pričom argumentácia sťažovateľa nepreukázala opak. K námietke, že systemizáciu na obdobie od 1. júla 2019 do 31. decembra 2019 síce určil minister, avšak na návrh žalovaného, ktorý bol žalovaným zaslaný vo forme listu, žalovaný uviedol, že táto je irelevantná, keďže § 317 ods. 2 zákona č. 35/2019 Z.z. ustanovuje, že systemizáciu na obdobie od 1. júla 2019 do 31. decembra 2019 určí minister, čo bolo vykonané v súlade so zákonom a je bezpredmetné, akým spôsobom a postupom vydanie tejto systemizácie minister zabezpečil a teda, či tak urobil na návrh žalovaného nemá pre prejednávanú vec význam. Ďalej poukázal na to, že pri zaradení každého príslušníka finančnej správy do funkcie postupuje výlučne tak, že podľa opisu činností konkrétneho príslušníka ho zaradí do príslušnej platovej triedy podľa prílohy č. 3 k zákonu č. 35/2019 Z.z., pričom podmienkou pre zaradenie je skutočnosť, že v rámci aktuálne určenej systemizácie miest je takáto funkcia vytvorená a voľná. Žalovaný sa nestotožnil ani s námietkou, že použil jednoduchú matematickú metódu a jednoduchým spôsobom zaradil ozbrojených príslušníkov finančnej správy k 1. júlu 2019 o dve platové triedy nižšie. K tomu uviedol, že nadriadený mal podľa novej právnej úpravy - zákona č. 35/2019 Z.z. k dispozícii o dve platové triedy menej, ako podľa predchádzajúcej právnej úpravy a

preto v rámci informácií poskytovaných žalovaným vo vzťahu k jeho zamestnancom bolo uvádzané, že pravidlo zaradenia o dve platové triedy nižšie bude spravidla uplatnené, ak je to v súlade s charakteristikami platových tried, pričom v prípade sťažovateľa nedošlo o zníženie jeho platovej triedy, ale k jeho ustanoveniu do funkcie v zodpovedajúcej platovej triede podľa zákona č. 35/2019 Z.z.

19. K námietke, že malo dôjsť k vydaniu interného predpisu, ktorý by definoval konkrétne činnosti podľa organizačných poriadkov jednotlivých organizačných útvarov žalovaný uviedol, že táto nemá oporu v žiadnom zákonnom ustanovení a v zmysle § 71 ods. 4 zákona č. 35/2019 Z.z. sa konkrétna funkcia zaradiť do platovej triedy v súlade s charakteristikou platových tried pre konkrétnu funkciu a nie pre celý organizačný útvar. Taktiež nemožno vylúčiť, že na jednom organizačnom útvare budú zaradení príslušníci vykonávajúci odlišné činnosti v rôznych platových triedach. Žalovaný poukázal na § 322 ods. 3 zákona č. 35/2019 Z.z. a uviedol, že z uvedeného vyplýva, že rozhodujúcim kritériom pre zaradenie príslušníka je zachovanie orgánu štátnej správy a miesto výkonu štátnej služby a pre jeho ustanovenie do funkcie k 1. júlu 2019 je určujúce, aby sa opis služobných činností zhodoval alebo bol podobný opisu funkcie, do ktorej bol vymenovaný podľa predpisov účinných od 30. júna 2019. Keďže podľa opisu služobných činností sťažovateľa je najnáročnejšia činnosť ním vykonávanej služobnej činnosti v rámci charakteristiky služobných činností k 1. júlu 2019 zhodná s najnáročnejšou činnosťou, ktorú sťažovateľ vykonával do 30. júna 2019, je jeho požiadavka na podrobný rozbor jeho služobných činností a ich hierarchické usporiadanie podľa ich zložitosti bezpredmetná. K rozsudkom, na ktoré sťažovateľ poukazoval žalovaný uviedol, že tieto sa netýkali zaradovania do platovej triedy.

20. K námietke legitimacy poradnej komisie žalovaný poukázal na § 294 ods. 2 zákona č. 35/2019 Z.z. a interný riadiaci akt č. 177/2019, upravujúci zriadenie a činnosť poradnej komisie, z ktorého vyplýva, že poradná komisia je pre prezidenta finančnej správy poradným orgánom a teda aj návrh poradnej komisie má len odporúčací charakter a prezident finančnej správy ním nie je viazaný, pretože zákon samotné rozhodnutie o odvolaní zveruje do výlučnej právomoci prezidenta finančnej správy. Ďalej poukázal na interný riadiaci akt č. 176/2019 obsahujúci zoznam členov poradnej komisie a s poukazom na znenie kolektívnej zmluvy uviedol, že ustanovenie týkajúce sa súčinnosti odborov nemožno viazať ku každej vytvorenej komisii, ale má sa viazať len k tým, ktorých predmetom činnosti je prerokúvanie návrhov niektorých personálnych opatrení a na zásadné opatrenia v oblasti sociálneho zabezpečenia, liečebnej, kúpeľnej, rekreačnej a inej starostlivosti a hmotného zabezpečenia príslušníkov finančnej správy, avšak v prípade odvolania sťažovateľa nejde o jednu z týchto oblastí. K namietanej nezákonnosti odôvodnenia z dôvodu, že neobsahovalo stanovisko poradnej komisie, žalovaný s poukazom na § 291 ods. 2 a 4 zákona č. 35/2019 Z.z. uviedol, že uvedené nie je nevyhnutnou náležitosťou a nie je potrebné, aby v odôvodnení boli výslovne uvedené údaje a závery zo zasadnutia poradnej komisie, pričom tieto sú v podobe zápisnice z jej zasadnutia súčasťou administratívneho spisu.

21. K namietanému porušeniu zásady rovnakého zaobchádzania v zmysle § 75 zákona č. 35/2019 Z.z. žalovaný uviedol, že uvedené nie je predmetom správneho súdnictva, ale išlo by o antidiskriminačný spor v zmysle § 307 a nasl. zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, pričom v konaní o správnej žalobe nemožno posudzovať otázky spadajúce do právomoci civilných súdov. Napriek tomu, žalovaný uviedol, že sťažovateľ v rámci svojej argumentácie poukázal na príslušníkov finančnej správy, títo boli zaradení na iných organizačných útvaroch (na daňových úradoch) ako sťažovateľ a výkon ich služobných činností je aj s prihliadnutím na rozdielnosť charakteru jednotlivých daní odlišný. Ďalej poukázal na to, že zo zverejnených podmienok na voľné funkčné miesta, na ktoré aj sťažovateľ poukazoval, je zrejmé, že nešlo o uvedenie najzložitejšej činnosti, ale o hlavnú činnosť, t.j. činnosť vykonávanú najčastejšie, pričom táto činnosť nemusí byť súčasne najzložitejšou. Žalovaný poukázal na to, že sťažovateľom namietané porušenie zásady rovnakého zaobchádzania v zmysle § 6 ods. 2 zákona č. 365/2004 Z.z. sa týka oblasti prístupu k zamestnaniu, povolaniu, inej zárobkovej činnosti alebo funkcii vrátane požiadaviek pri prijímaní do zamestnania a podmienok a spôsobu uskutočňovania výberu do zamestnania, čo s ustanovením sťažovateľa do funkcie žiadnym spôsobom nesúvisí. Podľa žalovaného sťažovateľ nepredložil dôkazy, z ktorých by bolo možné dôvodne usúdiť, že v jeho prípade došlo k porušeniu zásady rovnakého zaobchádzania pri vykonávaní štátnej služby.

22. V zmysle čl. 154g ods. 4 a 6 Ústavy v spojení s § 101e ods. 2 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „zákon č. 757/2004 Z.z.“) odo dňa 1. augusta 2021 začal Najvyšší správny súd SR činnosť a stal sa príslušným na konanie vo všetkých veciach, v ktorých do 31. júla 2021 konali senáty správneho kolégia Najvyššieho súdu SR. Predmetná kasačná sťažnosť bola predložená Najvyššiemu súdu SR 14. apríla 2021 a bola zaregistrovaná pod sp.zn. 6Sžk/15/2021. V zmysle uvedeného je od 1. augusta 2021 na konanie o predmetnej kasačnej sťažnosti príslušný Najvyšší správny súd SR. Vec bola v zmysle § 51 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z.z. v súlade s platným a účinným Rozvrhom práce Najvyššieho správneho súdu SR náhodným výberom pomocou technických prostriedkov a programových prostriedkov schválených Ministerstvom spravodlivosti SR pridelená senátu 5S Najvyššieho správneho súdu SR, ktorý o nej rozhodol v zložení uvedenom v záhlaví tohto rozhodnutia pod pôvodnou spisovou značkou. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 11 písm. h/ SSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti v zmysle § 453 ods. 1 a 2 SSP, kasačnú sťažnosť prejednal postupom bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky <<http://www.nssud.sk>> (§ 137 ods. 2 a 3 SSP) a kasačnú sťažnosť sťažovateľky podľa § 461 SSP zamietol ako nedôvodnú.

23. Podľa § 74 ods. 1, 4, 5, 6 zák. č. 35/2019 Z.z.

(1) Systemizácia v štátnej službe (ďalej len „systemizácia“) určuje v nadväznosti na pôsobnosť orgánov finančnej správy počet miest príslušníkov finančnej správy v členení na ozbrojených príslušníkov finančnej správy a neozbrojených príslušníkov finančnej správy. Súčasťou systemizácie je objem finančných prostriedkov na ich služobné príjmy v členení na služobné príjmy ozbrojených príslušníkov finančnej správy a neozbrojených príslušníkov finančnej správy.

(4) Minister na návrh prezidenta určí na základe systemizácie počet miest príslušníkov finančnej správy zaradených do platových tried.

(5) Počet miest príslušníkov finančnej správy zaradených do platových tried na orgánoch finančnej správy v nadväznosti na ich pôsobnosť a organizačnú štruktúru ustanoví vnútorný predpis, ktorý vydá prezident.

(6) Obsadzovanie funkcií príslušníkov finančnej správy vo všetkých druhoch štátnej služby možno uskutočniť len za predpokladu, že funkcia je

a) vytvorená podľa § 71 ods. 4 a

b) voľná; to neplatí, ak ide o dočasné obsadenie funkcie, do ktorej je ustanovená príslušníčka finančnej správy, ktorá je na materskej dovolenke podľa § 226 ods. 1 alebo do ktorej je ustanovený príslušník finančnej správy, ktorý je na rodičovskej dovolenke podľa § 226 ods. 1.

27. Podľa § 317 ods. 2 zák. č. 35/2019 Z.z. ustanovenie § 74 ods. 3 sa prvýkrát uplatní na rozpočtový rok 2020. Systemizáciu na obdobie od 1. júla 2019 do 31. decembra 2019 určí minister. Počet miest v rámci systemizácie podľa druhej vety sa určí ako súčet miest colníkov v štátnej službe k 30. júnu 2019 podľa doterajších predpisov a štátnozamestnaneckých miest v služobnom úrade finančné riaditeľstvo vyčlenených zo systemizácie štátnozamestnaneckých miest k 30. júnu 2019 podľa osobitného predpisu. 195) Objem finančných prostriedkov na služobné príjmy ozbrojených príslušníkov finančnej správy sa určí z objemu finančných prostriedkov na služobné príjmy colníkov v štátnej službe podľa doterajších predpisov a objem finančných prostriedkov na služobné príjmy neozbrojených príslušníkov finančnej správy sa určí z objemu finančných prostriedkov vyčlenených na platy štátnych zamestnancov v štátnozamestnaneckom pomere k 1. júlu 2019 podľa osobitného predpisu.7) Úpravy v systemizácii od 1. júla 2019 do 31. decembra 2019 vykoná minister.

28. Podľa § 105 ods. 7 zák. č. 35/2019 Z.z. po ustanovení príslušníka finančnej správy do funkcie mu bezprostredne nadriadený písomne určí opis jeho služobnej činnosti.

29. Podľa § 161 ods. 1 zák. č. 35/2019 Z.z. príslušníkovi finančnej správy patrí funkčný plat určený pre platovú triedu, do ktorej je zaradená funkcia, ktorú vykonáva. Vykonávanou funkciou sa rozumie funkcia, ktorú príslušník finančnej správy vykonáva na základe rozhodnutia, ktorým bol do funkcie

ustanovený, poverený zastupovaním príslušníka finančnej správy v riadiacej funkcii alebo poverený výkonom dočasne neobsadenej riadiacej funkcie.

30. Podľa § 276 ods. 1 písm. c/ zák. č. 35/2019 Z.z. súčinnosť nadriadených s odborovými orgánmi sa uskutočňuje najmä tým, že nadriadení umožnia príslušným odborovým orgánom navrhovať svojich členov do poradných orgánov zriaďovaných na prerokovanie návrhov niektorých personálnych opatrení a na zásadné opatrenia v oblasti sociálneho zabezpečenia, liečebnej, kúpeľnej, rekreačnej a inej starostlivosti a hmotného zabezpečenia príslušníkov finančnej správy.

31. Podľa § 322 ods. 2, 3 zák. č. 35/2019 Z.z.

(2) Príslušníkovi finančnej správy, ktorý bol k 30. júnu 2019 colníkom, vydá nadriadený k 1. júlu 2019 rozhodnutie, ktorým tohto príslušníka finančnej správy ustanoví do funkcie; toto rozhodnutie obsahuje náležitosti podľa § 88 ods. 2. Také rozhodnutie sa nevydá príslušníkovi finančnej správy uvedenému v § 323 ods. 14 a 15.

(3) Rozhodnutím podľa odseku 2 sa príslušník finančnej správy zaradí na tom istom orgáne štátnej správy a na tom istom mieste výkonu štátnej služby a zároveň sa ustanoví do funkcie, ktorej opis činnosti sa zhoduje alebo je podobný opisu činnosti funkcie, do ktorej bol ustanovený alebo vymenovaný podľa predpisov účinných do 30. júna 2019. Rozhodnutím podľa odseku 2 môže byť príslušník finančnej správy zaradený aj na orgáne finančnej správy, ktorý vykonáva podľa tohto zákona úlohy, ktoré podľa predpisov účinných do 30. júna 2019 vykonával iný orgán štátnej správy v oblasti daní, poplatkov a colníctva, ak príslušník finančnej správy ako colník do 30. júna 2019 vykonával činnosti pri plnení týchto úloh; ustanovenie prvej vety o mieste výkonu štátnej služby, na ktorom má byť príslušník finančnej správy zaradený a o funkcii, do ktorej má byť ustanovený, tým nie je dotknuté.

32. Podľa prílohy č. 3 zákona č. 35/2019 Z.z. - charakteristika platových tried

2. PLATOVÁ TRIEDA

Kvalifikačný predpoklad vzdelania: úplné stredné vzdelanie alebo vyššie odborné vzdelanie.

Kvalifikačný predpoklad profesijného vzdelania: základné profesijné vzdelanie.

Samostatné ucelené odborné činnosti vo vymedzenom úseku štátnej služby na úrovni príslušného orgánu finančnej správy.

Samostatné ucelené odborné činnosti spojené s požiadavkou voľby správneho postupu z viacerých možných riešení, s novými premenlivými informáciami, ktoré sa vykonávajú podľa metodických predpisov s presne stanovenými výstupmi na úrovni daňového alebo colného úradu.

Samostatné ucelené odborné činnosti na úseku finančného hospodárenia orgánu finančnej správy s celoštátnou pôsobnosťou.

Odborná príprava rozhodnutí v prvom stupni daňového, colného alebo správneho konania vo vymedzenom úseku štátnej služby so štandardizovaným výstupom na úrovni daňového úradu alebo colného úradu.

Rozhodovanie v prvom stupni colného konania o prepustení tovaru do navrhovaného colného režimu.

Príprava podkladov na výkon vnútornej kontrolnej alebo inšpekčnej činnosti vo vymedzenom úseku štátnej služby alebo na prešetrovanie sťažností v príslušnom orgáne finančnej správy.

Vykonávanie kontrolných činností vrátane odbornej prípravy štandardných rozhodnutí vo vymedzenom úseku štátnej služby na úrovni príslušného orgánu finančnej správy.

24. Kasačný súd po oboznámení sa s obsahom kasačnej sťažnosti a spisu konštatuje, že podstata námietok sťažovateľa smerovala vo vzťahu k jeho zaradeniu do funkcie zaradenej do platovej triedy 2 v zmysle prílohy č. 3 zákona č. 35/2019 Z.z.

25. Kasačný súd uvádza, že zákon č. 35/2019 Z.z. reagoval na vtedajšiu situáciu, kedy úlohy finančnej správy plnili jednak colníci, ktorých štátna služba však bola upravená v zákone č. 200/1998 Z.z., a štátni zamestnanci, ktorých služobným úradom bolo Finančné riaditeľstvo SR a ktorých úprava bola obsiahnutá v zákone č. 55/2017 Z. z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj len „zákon č. 55/2017 Z.z.“). Vzhľadom na zlúčenie colnej a daňovej správy, ku ktorému došlo dňa 01. januára 2012, bolo žiadúce zjednotiť aj personálny substrát finančnej správy a vytvoriť novú

kategóriu „príslušník finančnej správy“. Z dovtedajšej štruktúry štátnych zamestnancov podľa zákona č. 55/2017 Z.z. sa preto zákonom č. 35/2019 Z.z. vyčlenila osobitná kategória pracovníkov, ktorí plnia úlohy priamo či nepriamo spojené so zabezpečovaním príjmov do štátneho rozpočtu SR a rozpočtu EÚ, ktorých štátna služba má byť upravená spolu so štátnou službou vtedajších colníkov, následkom čoho došlo k integrácii dvoch dovtedy samostatných skupín pracovníkov finančnej správy. Zákon č. 35/2019 Z.z. reflektuje rozdielnosť viacerých relevantných aspektov štátnej služby pri plnení úloh finančnej správy, v dôsledku čoho sa preto zaviedli pojmy „ozbrojený príslušník finančnej správy“ a „neozbrojený príslušník finančnej správy“. V zmysle § 322 zákona č. 35/2019 Z.z. sa služobný pomer colníkov podľa dovtedajšieho zákona č. 200/1998 Z.z. zmenil na služobný pomer ozbrojených príslušníkov finančnej správy priamo zo zákona, pričom miesto výkonu štátnej služby, orgán štátnej služby, ako aj druh štátnej služby mali zostať zachované. Po vzniku služobného pomeru mal nadriadený v zmysle cit. ustanovenia vydať rozhodnutie obsahujúce náležitosti podľa § 88 ods. 2 cit. zákona a zároveň sa v tomto rozhodnutí mala určiť funkcia s rovnakým resp. podobným opisom činností ako pôvodná funkcia colníka. Opis činností určuje príslušníkovi po jeho ustanovení do funkcie jeho bezprostredne nadriadený. Opisy najnáročnejších činností vykonávaných v jednotlivých platových triedach spolu s týmito platovými triedami sú ustanovené v prílohe č. 3 zákona č. 35/2019 Z.z. V zmysle § 161 zákona č. 35/2019 Z.z. príslušníkovi finančnej správy patrí funkčný plat určený pre platovú triedu, do ktorej je zaradená funkcia, ktorú vykonáva, pričom vykonávanou funkciou sa rozumie funkcia, ktorú príslušník finančnej správy vykonáva na základe rozhodnutia, ktorým bol do funkcie ustanovený.

26. Kasačný súd z administratívneho spisu zistil, že podľa opisu služobných činností, vypracovaného bezprostredne nadriadeným dňa 1. júla 2019, bol sťažovateľ do 2. platovej triedy zaradený na základe charakteristiky služobných činností v zmysle prílohy č. 3 k zákonu č. 35/2019 Z.z.: „Samostatné ucelené odborné činnosti spojené s požiadavkou voľby správneho postupu z viacerých možných riešení, s novými premenlivým; informáciami, ktoré sa vykonávajú podľa metodických predpisov s presne stanovenými výstupmi na úrovni daňového alebo colného úradu. Odborná príprava rozhodnutí v prvom stupni daňového, colného alebo správneho konania vo vymedzenom úseku štátnej služby so štandardizovaným výstupom na úrovni daňového úradu alebo colného úradu. vykonávanie kontrolných činností, vrátane odbornej prípravy štandardných rozhodnutí vo vymedzenom úseku štátnej služby na úrovni príslušného orgánu finančnej správy.“. Uvedené doslovne zodpovedá bližšiemu určeniu charakteristiky, ktoré je obsahom opisu služobných činností. V rámci konkretizácie služobných činností sa v opise služobných činností ďalej uvádzajú služobné činnosti, ktoré z hľadiska ich charakteru zodpovedajú bližšiemu určeniu služobných činností (napr. vykonávanie primárnej správy spotrebných daní u daňových subjektov, ktoré majú sídla v územnom obvode PCÚ BB; odborná príprava rozhodnutí podľa hmotnoprávných a procesnoprávných predpisov; pripravovanie a kompletizovanie podkladov pre rozhodovanie v rámci riadnych a mimoriadnych opravných prostriedkov; vydávanie rozhodnutí o správnych deliktach; poskytovanie informácií verejnosti o podmienkach zaradenia do evidencie, registrácii, o náležitostiach jednotlivých žiadostí a ich príloh, lehotách súvisiacich s evidenciou a registráciou a ostatných verejne dostupných informácií o všetkých predmetoch spotrebných daní; vykonávanie daňových kontrol zameraných na preverenie nároku na vrátenie spotrebnej dane; kontrola prepravy tovarov podliehajúcich spotrebnej dani v pozastavení dane alebo oslobodených od dane v elektronickom systéme EMCS; vykonávanie miestnych zisťovaní za účelom preverenia dodržiavania zákona č. 289/2008 Z.z. a pod.). Podľa kasačného súdu aj s poukazom na vyššie uvedené a na znenie § 322 ods. 1 písm. a/, ods. 2 prvá veta a ods. 3 zákona č. 35/2019 Z.z., ako aj z opisu služobných činností žalobcu z 01. júla 2019 vyplýva, že sťažovateľom vykonávané služobné činnosti možno subsumovať pod charakteristiku platovej triedy 2. podľa znenia prílohy č. 3 k zákonu č. 35/2019 Z.z.

27. Kasačný súd k tomu ďalej uvádza, že hoci podľa predchádzajúcej právnej úpravy zákona č. 200/1998 Z.z. bol sťažovateľ zaradený v platovej triede 4., je potrebné zdôrazniť, že počet platových tried bol odlišný, keďže predchádzajúca právna úprava upravovala 9 platových tried, na rozdiel od novej právnej úpravy zákona č. 35/2019 Z.z., ktorá upravuje už len 7 platových tried. Podstatné pritom nie je samotné číselné označenie konkrétnej platovej triedy, ale konkrétny opis činností funkcie, ktorý je k tej ktorej konkrétnej platovej triede priradený. V tejto súvislosti bolo tak určujúcim faktorom, že

vykonávané služobné činnosti sťažovateľa vyplývajúce z opisu jeho služobných činností korešpondujú charakteristike platovej triedy 2. podľa znenia prílohy č. 3 k zákonu č. 35/2019 Z.z. Pokiaľ ide o opis služobných činností, kasačný súd konštatuje, že tento určuje príslušníkovi jeho bezprostredne nadriadený, ktorý disponuje vedomosťou o tom, aké služobné úlohy bude dotknutému príslušníkovi pridelať, pričom opis činností z hľadiska jeho obsahu bližšie určuje najnáročnejšie činnosti ako aj ďalšie činnosti vykonávané dotknutým príslušníkom. Pokiaľ sa sťažovateľ domnieva, že mu sú pridelať služobné úlohy, ktoré z hľadiska náročnosti nezodpovedajú opisu jeho služobnej činnosti, uvedené predstavuje primárny problém vo vzťahu k zneniu obsahu samotného opisu služobnej činnosti. Kasačný súd však k tomu uvádza, že zo spisu ani námietok nemá za preukázané, že by sťažovateľ vykonával služobné úlohy, ktoré by opisu jeho služobnej činnosti nezodpovedali.

28. Pokiaľ sťažovateľ namietal, že krajský súd nesprávne právne posúdil a nesprávne prezentoval výklad § 74 ods. 5 zákon č. 35/2019 Z.z., keďže podľa názoru sťažovateľa cit. ustanovenie zaväzuje prezidenta finančnej správy vydať vnútorný predpis, ktorý ustanoví počet funkčných miest príslušníkov finančnej správy zaradených do platových tried podľa charakteristík uvedených v prílohe č. 3 zákona č. 35/2019 Z.z. a ktorý by musel zadefinovať konkrétne činnosti podľa organizačných poriadkov jednotlivých organizačných útvarov s odkazom na konkrétnu platovú triedu, kasačný súd uvádza, že § 74 zákona č. 35/2019 Z.z. upravuje tzv. systemizáciu, ktorá predstavuje vládou schválené stanovenie počtu miest a objem finančných prostriedkov potrebných na úhradu ich služobných príjmov. V tomto kroku zároveň dochádza k rozdeleniu miest na miesta určené ozbrojených a neozbrojených príslušníkov finančnej správy. Na základe systemizácie však počet miest zaradených do každej z platových tried určuje minister, pričom celkový počet miest rozdelených do jednotlivých tried nesmie presiahnuť systemizáciou stanovený počet. Prezident finančnej správy s ohľadom na ministrovo zaradenie miest do platových tried rozdelí tieto miesta do jednotlivých orgánov finančnej správy. Pre zaradenie príslušníka do konkrétnej platovej triedy je rozhodujúcim kritériom, či opis služobných činností funkcie, do ktorej bol zaradený, korešponduje uvedeniu činností konkrétnej platovej triedy podľa prílohy č. 3 zákona č. 35/2019 Z.z., čo však nezávisí od charakteristiky činnosti organizačného útvaru, ale od charakteristiky konkrétnej funkcie príslušníka.

29. Sťažovateľovu námietku ohľadom legitimacy zloženia poradnej komisie, s ktorou malo byť jeho odvolanie prerokované, kasačný súd považuje za nedôvodnú a stotožňuje sa s názorom žalovaného, že hoci z čl. 26 kolektívnej zmluvy vyplýva v osobitných prípadoch umožnenie účasti odborových orgánov v stálych a dočasných poradných orgánoch prezidenta finančnej správy, uvedené je potrebné vykladať aj v zmysle § 276 ods. 1 písm. c/ zákona č. 35/2019, ktoré v zásade reguluje kedy ide o osobitné prípady. Vychádzajúc z cit. ustanovenia ide o situácie, kedy je predmetom prerokovania návrhov niektorých personálnych opatrení a na zásadné opatrenia v oblasti sociálneho zabezpečenia, liečebnej, kúpeľnej, rekreačnej a inej starostlivosti a hmotného zabezpečenia príslušníkov finančnej správy a v prejednávanej veci nejde o žiadnu z týchto oblastí.

30. K namietanému porušeniu zásady rovnakého zaobchádzania v zmysle § 75 zákona č. 35/2019 Z.z. kasačný súd poukazuje na odôvodnenie krajského súdu v bodoch 61 až 63, s ktorými sa stotožňuje, pričom dopĺňa, že sťažovateľ v rámci svojej argumentácie poukázal na príslušníkov finančnej správy, ktorí sú zaradení na iných organizačných útvaroch - na daňových úradoch a k tomu je potrebné poukázať na skutočnosť, že hoci zákonom č. 35/2019 Z.z. došlo k integrácii dvoch dovtedy samostatných skupín pracovníkov finančnej správy (colníkov a štátnych zamestnancov pôsobiacich na daňových úradoch), je potrebné reflektovať rozdielnosť viacerých relevantných aspektov štátnej služby pri plnení úloh finančnej správy medzi týmito dvoma kategóriami príslušníkov finančnej správy, súvisiacich s výkonom ich služobných činností, ktorý je aj s prihliadnutím na rozdielnosť charakteru jednotlivých daní odlišný. Preto pokiaľ sťažovateľ aj namietal porušenie zásady rovnakého zaobchádzania z dôvodu, že kontrolóri na daňových úradoch sú z hľadiska ich funkcie zaradení do platovej triedy 3., je potrebné prihliadnuť na to, že ich služobné činnosti sú rozdielne a teda nejedná sa o osoby v rovnakej situácii, s ktorými by bolo ktorými by bolo bez rozumného dôvodu zaobchádzané odlišne, resp. o osoby v rozdielnej situácii, s ktorými by bolo zaobchádzané rovnako.

31. Kasačný súd sa v ostatnom stotožňuje s posúdením krajského súdu a konštatuje, že krajský súd sa v napadnutom rozsudku zaoberal všetkými relevantnými námietkami, prejednal vec v medziach podanej žaloby, preskúmal zákonnosť postupu a rozhodnutia žalovaného a svoje rozhodnutie dostatočne a presvedčivo odôvodnil. S predmetnými námietkami sa krajský súd dostatočne vysporiadal a vyvodil správne právne a skutkové závery, pričom neponechal otvorenú žiadnu spornú otázku, ktorej riešenie by bolo relevantné pre posúdenie prejednávanej veci.

32. O náhrade trov kasačného konania rozhodol tak, že sťažovateľovi, ktorý v tomto konaní nemal úspech, ich náhradu podľa § 167 v spojení s § 467 ods. 1 SSP nepriznal a žalovanému ich náhrada nevyplýva zo zákona.

33. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší správny súd SR v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie :

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.